

Streszczenie rozprawy doktorskiej

Marek Miławicki

„... I jest dzisiaj jednym ze światel swego zakonu w Galicji”. Dominikański historyk Sadok Barącz (1814-1892)

Dominikanin Sadok Barącz (1814-1892) należy do grona historyków, którzy nie doczekali się jeszcze szerszych studiów. Niniejsza rozprawa poświęcona jest zarówno jego życiu, jak i dorobkowi naukowemu. Jej celem jest ukazanie biografii historiograficznej zakonnika, czyli spojrzenie na jego życie z perspektywy działalności historycznej. W biografii wyróżniłem dwa główne etapy: pierwszy, który związany był z jego rodziną ormiańską, a drugi – z zakonem dominikańskim, w którym spędził ponad pół wieku. Szczególnie ważnym wątkiem jest przyjrzenie się jego edukacji szkolnej w Stanisławowie i uniwersyteckiej we Lwowie, aby wyszczególnić w niej naukę historii na różnych etapach jego formacji intelektualnej. To właśnie wówczas nie tylko nauczył się historii, ale rozpałała się w nim miłość do badania przeszłości. W rozdziale trzecim omówiony został jego bogaty dorobek naukowy, który świadczy o jego szerokich zainteresowaniach historycznych. „Dwiema miłościami” Barącz – jak pisze Julian Bartoszewicz – były: historia Zakonu Kaznodziejskiego i dzieje nacji ormiańskiej w Polsce, z której się wywodził. Ponadto badał przeszłość różnych miast i miasteczek galicyjskich, wśród których ważne miejsce znalazł jego rodzinny Stanisławów. A na prośbę rodziny Ledóchowskich napisał dzieje jej rodu, która niestety wywołała niezadowolenie u niektórych przedstawicieli tej rodziny. Już na tym przykładzie widać bezkompromisowość dominikanina. Jego postać została przedstawiona na szerszym tle, jakim jest historia Zakonu Kaznodziejskiego w Galicji w XIX w., którego członkiem był przez $\frac{3}{4}$ swojego życia. Przyglądając się zaangażowaniu kulturalnemu i naukowemu jego współbraci zakonnych (bardzo skromny), faktycznie należy zgodzić się z użytym w tytule słowami, że był on jednym ze światel swojego zakonu w Galicji.